

שו"ת היכל יצחק אה"ע א סימן כ ד"ה ואמנם בנוגע

גיור אשה לשם הצלת הבעל מאיסור כשיש חשש שהיא תעבור איסורים לאחר הגיור.

ואמנם בנוגע לאיסור של לא תתחתן הנה לדעת הרמב"ם קודם הגירות יש ודאי לא תתחתן במלקות, וי"ל דמוטב לגייר ואז יהא רק ספק [ומה גם לדעת הרמב"ם דכל הספיקות מדבריהם], אך יש לאמר דבספק גוי או ספק גויה מודה הרמב"ם דמה"ת לחומרא, דביומא פ"ד וכו' אמרינן מחצה על מחצה ישראל למאי הלכתא אמר ר"ל לניזקין, ואמאי לא אמר דמחצה על מחצה ישראל מן התורה אף דאסור מדרבנן שישא ישראלית או שתנשא לישראל, משא"כ ברוב עכו"ם, וע"כ דבזה הכל מודים שאסור מן התורה, ובאמת יש לאמר מן הסברה דלא שייך כאן הכלל של הרמב"ם דספק תורה לקולא מן התורה, דזה שייך, למשל, בחתיכה ספק חלב ספק שומן, אתה אומר שמן התורה כאילו היא שומן ואין כאן איסור תורה, דשיטת הרמב"ם שייך בדבר שהוא ספק איסור ספק היתר בלבד וכיון שהוא ספק אתה מסלק את האיסור שהתורה לא אסרה דבר מספק. אבל לענין ביאה בקהל וכי זה ספק איסור בלבד הלא זה ספק אם יש עליו קדושת ישראל ספק אינה עליו, (וכדאמרינן בגטין מ"ד ליהוי אם קדוש וכו') והרי בכדי שיותר, או שתאסר, בקהל צריך שיהא עליה, או עליו, קדושת ישראל. ואיך תאמר ספק אדם זה מותר בבת ישראל ספק אסור, אל תאסרנו מספק דכל הספיקות מן התורה לקולא ואם כן תקדשנו בקדושת ישראל? וע"כ ודאי שהאיסור נשאר לחומרא מן התורה שהוא ספק אם יש עליו קדושת ישראל ואי אתה יכול להטיל עליו קדושת ישראל ע"י הספק, ודו"ק. וזהו בספק נולד ישראל ספק נולד נכרי אבל בספק גירות יש לדון לכל הדיעות שאסור בבת ישראל מן התורה ושהיא אסורה בבנ"י, אף מן התורה לפי שיש כאן חזקת גיות, ועיין בחולין קלז ועיין בענין איתרע חזקה ואכ"מ.